

позбавлення батьківських прав. Ці відмінності відображені у відповідних статтях нового Цивільного кодексу України[2].

Стосовно соціально-негативних наслідків. Зниження потенціалу загальнолюдських і моральних цінностей у суспільстві призводить до розвитку соціального сирітства - збільшення кількості дітей, позбавлених батьківського піклування. Серед основних причин збільшення кількості соціальних сиріт поряд із традиційними (антигромадська поведінка батьків, поширення алкоголізму та наркоманії) є нові, що характеризують період активних реформ у суспільстві: економічна нестабільність, безробіття, соціальна незахищеність, психологічна вразливість. Все це призводить до конфліктів у сім'ях і стає основною причиною невиконання батьками батьківських обов'язків.

Раннє виявлення неблагополучної сім'ї та покращення середовища сімейного виховання – дві взаємопов'язані складові, які мають стати ефективним засобом усунення обставин, що призводять до становлення дитини на шляху злочинності.

Список використаних джерел:

1. Ватрас В. А. Джерела сімейного права : автореф. дис. докт. юр. наук. цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. Тернопіль, 2020. 43 с.
2. Мироненко В.П. Злочинність неповнолітніх, як фактор неналежного сімейного виховання. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України*. 2000. № 1. С.118-124.

ДАЦКО Андрій,

здобувач вищої освіти другого курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКІВ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ

Строки відіграють дуже важливу роль при здійсненні певних дій або прийнятті відповідних рішень, які мають значення в тій чи іншій галузі права. Цивільне право не є виключенням з вищевказаного твердження.

Цивільне законодавство навіть виокремлює окрему главу, яка присвячена інституту строків, зокрема ст.ст. 253 254 Цивільного кодексу України [1] регламентує початок перебігу, обчислення та закінчення строків у цивільному права.

Виокремлення строків в окрему главу має вагоме практичне значення, адже порушення вимог щодо строків тягне за собою цивільно-правову відповідальність. У зв'язку з особливим значенням строків у цивільному законодавстві виникає потреба виявлення проблемних питань та пошук можливих методів їх вирішення.

Строки мають як об'єктивний так і суб'єктивний характер. Також, строки мають мінливий характер, а саме, можуть змінюватися, продовжуватися зупинятися.

Першим з спірних положень є ототожнення понять «строк» та «термін». Зазвичай учасники цивільних правовідносин вважають що дані поняття тотожні, однак, строк – поняття значно ширше ніж термін, адже залежно від складу має початковий і кінцевий терміни, також, за юридичним значенням тривалість строку має вагомніше значення ніж тривалість терміну.

Іншим спірним питанням є визначення законодавцем тривалості строком у часовому вимірі, задля цього використовуються такі терміни як «дія», «подія». Також, прийнято вважати, що строки можуть відзначатися календарною датою, тобто зазначенням дії, яка обов'язково відбудеться; періодом часу, тобто роками, місяцями, днями, годинами[1].

Встановлюється, що терміни визначаються календарною датою або вказівкою на подію, яка має неминуче настати (ч. 2 ст. 252 ЦК України) [1], а строки як проміжки часу потребують визначення початкового і кінцевого моментів їх чинності.

Слід також зауважити, що досить проблемним питанням є початок обчислення строку. Думки науковців розділились на дві категорії, одні вважають, що початок обчислення строку – це день встановлення строку чи настання певної дії; інші – наступний день після того як така дія відбудеться. З огляду на це, цивільне законодавство встановлює компромісну форму визначення початку обчислення строку – це день, наступний за днем, з яким сторони пов'язують початок строку чи настання певної події [2, с.68].

З огляду на вищевказане, можна зробити наступний висновок про те, що строки у цивільному законодавстві відіграють ключову роль, адже правильне їх розуміння та відповідне законодавче застосування звільняє від багатьох проблемних питань з якими можуть зіткнутися учасники цивільних правовідносин.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 01.11.2021)
2. Ромовська З. В. Українське цивільне право. Загальна частина. Академічний курс: підручник. Київ: Атіка, 2005. 473 с.